

tudi oni kaj, vsak po svoji moči, za ta shod, ki se vrši najbrž v poznem poletju. Enim bode mogoče, da se ga vdeležijo, če že na-nj mislijo naprej, drugim pa more biti ne bode moči iz doma, le-ti pa naj prigovarjajo tacim, ki gredo lahko, ali manjka jim morebiti za to dobre volje. Sploh pa želimo, da si podamo na tem shodu vsi bratovsko roke ter pokažimo svetu, da smo, če že ne veliko na število, vsaj edino, katoliško ljudstvo! Iskreni katoliški možje so iskreni slovenski možje.

K članku »Občinske volitve na Slatini« v Vašem listu št. 7 od 18. febr. t. l. zahtevam na podlagi § 19 t. p. da sprejmete sledeči popravek.

Ni res, da kot zdravnik na Slatini ne plačujem štibre; ni res, da nimam pravice se na Slatini volitev vdeleževati, res tudi ni, da volim tam že več let brez pravice.

Res pa je, da dve tretjini cele moje štibre za svoje dohodke plačujem na Slatini; res je, da imam po § 1, e, o, v, r pravico na Slatini voliti in slednjič je tudi res, da imam enako pravico na vsak način tudi kot častni občan te občine.*

Celje, dne 8. marcija 1892.

Dr. J. Hoisel.

Cerkvene zadeve.

Janez Kramberger, župnik Vurberški.

VIII. Domačija. Pri takih prilikah, ko je sv. birna, so si rajni tudi prizadevali, prav veliko gostov privabiti, naj bi bili njihovi farani tem bolj v Gospodu veseli. Stroškov se niso bali nikdar, če je bilo treba za čast božjo kaj začeti. Prigodilo se je večkrat, da bi bili radi kaj dobrega storili, pa niso imeli denarja. Tedaj so pa prijatelju pisali: »Plačaj le Ti; bom že vrnil, kadar denarja dobim«. Takošnja milošnja pač pri Bogu kaj velja! Da bi svoje farane razveselili, povabili so mladega novomešnika, naj pri njih v Vurbergu sv. novo mešo pojejo. Novomešnikovi stariši na Češkem so namreč bili ubožni. Tako se je tudi zgodilo in nikdo ni bil pri tej svečanosti, ki je gospoda župnika več ko sto goldinarjev stala, bolj vesel, nego oni sami.

Stanovanje rajnega gospoda je bilo lepo pobeljeno, ne pa z barvami pisano. Nad svojo posteljo so imeli lepo sliko Matere Božje sv. Rožnega venca z Jezuškom v naročju. Nad svojo pisalno mizo so imeli sv. Alojzija in zraven škofovo sliko, v obednici pa žalostno Mater božjo pod sv. Križem. Ravno v tej sobi je visela tudi prav lepa in umetna slika presvitlega cesarja, katerega so rajni župnik ljubili in čistili kakor svojega ljubega očeta. Večkrat so mi rekli: »Za svitlega cesarja, ki sv. katoliško cerkev tako lepo spoštujejo in vsem svojim podložnikom tako lepe krščanske zglede dajejo in tako obilno miloščino delijo, molim vsak dan. Bog ve,

*) Gospod doktor pač čudno greši na § 19 t. p. in trdi v svojem »popravku« tacih rečij, katere mu popravimo lahko že mi, ne da čakamo na našega poročevalca, tako-le: 1. Ni res, da plačuje g. doktor dve tretjini ali le sploh kaj »štibre« na Slatini, saj še ondi davkarje ni! 2. Težko je resnica, »da ima po § 1. e, o, v, r, pravico na Slatini voliti«, čemu ga pa je sedaj njegov mož, župan Ogriseg, izbrisal iz zapisnika volilcev 2. volilnega razreda? 3. Če je v resnici častni občan Slatinske občine, potem ima pač more biti v 1. ali tudi v 3. volilnem razredu volilno pravico, nikakor pa ne v 2. razredu. Ali ravno v tem razredu je bilo g. doktorja treba, da pomore do zmage stranki nemškutarjev. Uredništvo.

kako bi se nam godilo, ako bi nas svitli cesar s svojo mogočno desnico krepko ne narovali?« — Jaz sem rajnemu gospodu rad pritrdiril in pristavil: »Za nas vse skrbijo, za to moramo tudi vsi za njih moliti, da bomo lepo v miru Bogu služiti zamogli.«

Čisto odlično mesto je zavzemala tudi podoba sv. Očeta, rimskega papeža. Kako da so višjemu pastirju domače lavantinske škofje vdani bili, vidi se že iz sledečega. Ko so rajni gospod po časopisih zvedeli, da so se naš milostljivi knez od škofovskega posvetovanja na Dunaju v jeseni bolni vrnili, so goreče za njihovo ozdravljenje molili in posebno o prazniku Marijinega čistega spočetja svoje ovčice opomnili, naj sv. obhajilo za zdravje našega višega pastirja darujejo in naj se spominjajo hvaležno njihovih nauk o priliki sv. birne.

Konečno omenim še to, da so rajni dolgoletnim preprirom med graščino in farno s tem konec storili, da so raje nekoliko odjenjali, in zdaj je vse v redu in so povsod mejniki postavljeni. Rekli so: »Boljša je kratka sprava, kakor pa dolga pravda«. — Svoje dni so Vurberški graščaki o vseh večih praznikih in shodih vse duhovnike in šolske gospode, ki so v cerkvi pomagali, k svoji mizi povabliali, da bi njih tako počastili. Graščak grof Attems je tudi v svoji oporoki naročil, naj se to godi na njegove stroške vedno naprej za vse čase. Ali časi so se spremenili in posestniki tudi. Za to so rajni gospod raje s sedanjim posestnikom graščine tako pogodili, da se je graščak z zmerno svotico v denarjih rešil svoje dosedanje dolžnosti. Za potrebni obed poskrbijo sedaj g. župnik, in gostom je to tudi ljubše, če se njim v duhovski hiši miza pogrne, kakor pa v graščini.

Kdo imenuje in plačuje organista? Na podlagi člena 15. temeljne državne postave z dne 21. dec. 1867, državni zakonik št. 142, ima pravico župnik imenovati organista in pevskega vodja na koru. Ta pravica pripada pa občini tedaj, če jo ima občina posebej s pismom zagotovljeno. Ukaz c. kr. ministra za uk in bogočastje z dne 6. oktobra 1881 št. 17.712. Organistova plača spada k cerkvenim potrebam; odrajtuje jo tedaj oni, čegar dolžnost je oskrbovati druge cerkvene potrebe. Fr. Šegula.

Gospodarske stvari.

Nekaj o gnojenji in gnojilih.

(Dalje.)

Vzamimo pa še drugi slučaj. Mi imamo mnogo vinogradov, a za-nje nič živinskega gnoja med tem, ko nam tudi ni mogoče dovoljno mešanega gnoja vkup spraviti. Razun tega pa je lega vinograda taka, da bi nošnja gnoja odveč stala. Kaj toraj storiti? Poslužimo se unetnih specialnih gnojil in sicer kupimo si za apnene zemlje ali za puhljico: 1. 600 kg. pepela, 100 kg. à 2 gld. = 12 gld.; 300 kg. superfosfata à 7 gld. 50 kr. = 22 gld. 50 kr.; 100 kg. čilinskega salitra 100 kg. à 12 gld. 50 kr. = 12 gld. 50 kr., vkup 87 gld. 2. ali za kalija bogate zemlje, kakor so one, katere nastajajo iz razpadanja granita: 300 kg. pepela, 100 kg. à 2 gld. = 6 gld.; 200 kg. superfosfata, 100 kg. à 7 gld. 50 kr. = 15 gld.; 100 kg. čilinskega salitra, 100 kg. à 12 gld. 50 kr. = 12 gld. 50 kr., vkup 33 gld. 50 kr. 3. ali v ravninah v bogateji zemlji: 400 kg. pepela, 100 kg. à 2 gld. = 8 gld.; 200 kg. superfosfata, 100 kg. à 12 gld. 50 kr. = 25 gld., vkup 33 gld. za hektar. To nam traje potem za štiri leta, toraj nas stane gnojilo okoli 8—22 gld. na hektar in leto. Razun tega imamo pa tudi vsako leto